

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Навчально-науковий інститут психології та соціальних наук

МАУП

Кафедра філософії та суспільних дисциплін

Затверджую:

Директор ННІПСН

Т.В.Нич
"31" серпня 2022 р.

Схвалено на засіданні кафедри

філософії та суспільних дисциплін

Протокол № 1 від 29 серпня 2022 р.

Завідувач кафедри *Т.В.Нич*

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Теорія пізнання

спеціальності: 053 Психологія
(шифр і назва спеціальності)

освітнього рівня третій (освітньо-науковий)
(назва освітнього рівня, ОКР)

освітньої програми 053 Психологія
(шифр і назва освітньої програми)

спеціалізації
(за наявності) (назва спеціалізації)

Київ МАУП 2022

Розробник (-и) силябусу навчальної дисципліни:

Мелков Юрій Олександрович, доктор філософських наук, старший дослідник, професор кафедри філософії та суспільних дисциплін

Викладач:

Мелков Юрій Олександрович, доктор філософських наук, старший дослідник, професор кафедри філософії та суспільних дисциплін

Силябус розглянуто і затверджено на засіданні кафедри філософії та суспільних дисциплін

Протокол від 29 серпня 2022 р. № 1

Завідувач кафедри Т.В.Нич
(підпис)

Силябус погоджено з гарантом (керівником) освітньої програми
(назва освітньої програми)

____.____. 20__ р.

Керівник (гарант) освітньої програми _____
(підпис)

Силябус перевірено

31.08. 2022 р.

Заступник директора Т.В. Нич
(підпис)

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «____» 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «____» 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «____» 20__ р., протокол № ____

на 20__/20__ н.р. _____ (підпис) _____ (ПІБ), «____» 20__ р., протокол № ____

**ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»
Навчально-науковий інститут психології та соціальних наук
Кафедра філософії та суспільних дисциплін**

Назва дисципліни	Теорія пізнання
Викладач (-і)	Мелков Юрій Олександрович
Портфоліо викладача (-ів)	https://maup.com.ua/ua/pro-akademiyu/instituti/imvsn/kafedra-filosofii-ta-suspilnih-disciplin.html
Контактний тел.	+38-(068)-351-09-73
E-mail:	uka7777@gmail.com
Сторінка дисципліни на сайті	https://drive.google.com/file/d/1HeNwGIUxWysxL3EvF6n3R20Yjplqalle/view
Консультації	середа, 2 години, 10.00–11.20, ауд.39

1. Коротка анотація до дисципліни. Вибіркова дисципліна з циклу загальної підготовки «Теорія пізнання» орієнтована на аспірантів, які займаються власним науковим пізнанням у процесі підготовки та написання дисертації на здобуття ступеня доктора філософії. Як одна з провідних сучасних філософських дисциплін, теорія пізнання покликана допомогти аспірантам зрозуміти основні закономірності пізнавального процесу, а також набути усвідомлення того факту, що пізнання даних закономірностей виступає наслідком багатовікового розвитку філософських та наукових знань. Вивчення дисципліни «Теорія пізнання» надасть аспірантам можливість з'ясувати соціокультурні детермінанти, що обумовлюють процес пізнання, розуміти логіку пізнавального процесу, його стадійність, самостійно отримувати та формувати нові знання з використанням відповідної методології.

2. Мета: відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту» та положень «Програми забезпечення якості освіти у ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління персоналом», сприяти розвитку наукового світогляду аспірантів шляхом вивчення поглибленого пізнавального процесу та пізнавального ставлення людини до світу.

Завдання: сформувавши в аспірантів уявлення про людське пізнання, про його природу і соціальні функції, розуміння ними загальних закономірностей пізнавального процесу, фундаментальних проблем пізнання; відповідно до вимог професійної наукової діяльності, досягти усвідомлення аспірантами суті самого поняття «наука», знань основних етапів її еволюції, ознайомлення аспірантів з понятійно-категоріальним апаратом і з основними дефініціями та концепціями теорії пізнання; допомогти аспірантам засвоїти необхідні знання щодо змісту методологічних принципів, підходів, прийомів, які сформовані в межах філософської гносеології і які застосовуються в науковому пізнанні; сформувати та вдосконалити розуміння аспірантами закономірностей існування та особливостей функціонування пізнання в сучасному суспільстві.

3. Формат курсу: очний (*offline*)

4. Програмні результати навчання (інтегральні, фахові компетентності):

Табл.1

Компетентність	Ступінь сформованості компетентності	Оцінювання
Здатність до формування	Частково. Разом з іншими	Поточне, рубіжне

системного наукового та культурного світогляду, професійної етики	освітніми компонентами освітньої програми	(модульний контроль), підсумкове (залік)
Здатність переосмислювати наявне знання, генерувати нові ідеї, продукувати інновації та створювати нову професійну практику у процесах розв'язання значущих соціальних, наукових, культурних, етичних та інших проблем	Частково. Разом з іншими освітніми компонентами освітньої програми	Поточне, рубіжне (модульний контроль), підсумкове (залік)
Здатність ініціювати та реалізовувати дослідницько-інноваційні, наукові та освітні проекти, зареєструвати авторське право	Частково. Разом з іншими освітніми компонентами освітньої програми	Поточне, рубіжне (модульний контроль), підсумкове (залік)
Здатність презентувати результати досліджень на всіх рівнях українською та однією з іноземних мов європейського простору, аргументувати та обґрунтовано відстоювати власну наукову позицію	Частково. Разом з іншими освітніми компонентами освітньої програми	Поточне, рубіжне (модульний контроль), підсумкове (залік)
Здатність планувати й організовувати роботу дослідницьких колективів, проектних груп з вирішення наукових і науково-освітніх завдань	Частково. Разом з іншими освітніми компонентами освітньої програми	Поточне, рубіжне (модульний контроль), підсумкове (залік)

5. Тривалість курсу. 90 годин (3 кредити ЄКТС), з них: 34 години аудиторної роботи; 56 годин – самостійної роботи, залік – 2 години (проводиться на останньому семінарському занятті).

6. Статус дисципліни: *вибіркова*

7. Пререквізити: Курс «Теорія пізнання» тісно пов'язаний із проблематикою інших дисциплін, знання яких необхідно аспіранту для вивчення курсу. Зокрема, простежується взаємозв'язок із курсами «Філософія» (для аспірантів) та «Методологія та етика наукового дослідження», з бакалаврськими та магістерськими курсами «Філософія», «Логіка», «Логіка наукового дослідження», «Основи наукових досліджень», а також із дисциплінами, присвяченими вивченню спеціальної методології та методів пізнання, які викладаються аспірантам науково-педагогічними працівниками їх кафедр і спеціалізацій.

8. Технічне й програмне забезпечення/обладнання: В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, комп'ютерні лабораторії, конференц-зали, бібліотека. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі Інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

9. Політика курсу: Курс «Теорія пізнання» передбачає засвоєння та дотримання принципів академічної доброчесності, зокрема орієнтації на запобігання плагіату у будь-яких його проявах: всі роботи, доповіді та презентації мають бути оригінальними та авторськими, не переобтяженими цитатами, що мають супроводжуватися посиланнями на першоджерела. Завдання мають бути виконані вчасно, у встановлені терміни; відпрацювання пропущених занять можливе під час самостійної підготовки та консультацій викладача.

10. Зміст дисципліни: Курс складається з трьох змістових модулів. Кожен модуль, у свою чергу, складається з лекційної та семінарської частин (див. навчально-методичну карту дисципліни в додатку):

- Змістовий модуль 1 «Предмет теорії пізнання. Проблеми пізнання в історії філософії та в філософії науки» (лекційні теми 1–2, семінарські теми 1–4);
- Змістовий модуль 2 «Основні рівні та форми пізнання» (лекційні теми 3–4, семінарські теми 5–8);
- Змістовий модуль 3 «Специфіка соціально-гуманітарного пізнання» (лекційні теми 5–6 семінарські теми 9–12).

11. Форми і методи навчання.

Основними видами навчальних аудиторних занять є **лекції, семінарські заняття, консультації.**

При викладанні **лекційного матеріалу** передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як проблемні лекції, лекції-візуалізації.

Проблемна лекція забезпечує безпосередній контакт викладача з аудиторією і дозволяє привернути увагу аспірантів до найбільш важливих проблематичних питань з відповідної теми, визначаючи у процесі діалогу особливості сприйняття навчального матеріалу та спонукаючи слухачів до критичного та самостійного мислення, до осмислення всіх наявних аргументів «за» та «проти», до формування та обґрунтування власної позиції.

Лекція-візуалізація включає візуальну форму подачі лекційного матеріалу за допомогою технічних засобів навчання. Читання такої лекції зводиться до розгорнутого або короткого коментування викладачем візуальних матеріалів, що переглядаються.

При проведенні **семінарських занять** передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як-от: робота у малих групах, рольові ігри, дискусія, публічні виступи, виступи з опонуванням, групові проекти та кейс-завдання.

Аспіранти опрацьовують інформацію та проводять наукові дослідження самостійно, у свій вільний час, в тому числі за допомогою всевітньої мережі Інтернет і бібліотек (*див. рекомендовану літературу*), під час занять виконують усні та письмові завдання, виступають із доповідями та презентаціями, що можуть бути підготовленими як у групі, так і індивідуально, моделюють поведінку у конкретних ситуаціях, пов'язаних з проведенням наукових досліджень, апробацією та публікацією їх результатів, захистом дисертаційних робіт.

12. Оцінювання знань здійснюється відповідно до «Положення про оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти у ПрАТ «ВНЗ «МАУП» (<https://drive.google.com/file/d/1ENRncPY-dU2qLke7awVKn1OdfG88Hg8D/view>).

Система оцінювання навчальних досягнень

Вид діяльності аспіранта	Максимальна к-сть балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	2	2	2	2	2	2
Відвідування семінарських занять	1	4	4	4	4	4	4
Робота на семінарському занятті	10	4	40	4	40	4	40
Виконання завдань для самостійної роботи	5	-	-	1	5	1	5
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25	1	25
Виконання ІНДЗ	30	-	-	-	-	-	-

Разом	-	71	76	76
Максимальна кількість балів:		223		
223:100=2,23. Аспірант набрав X балів; Розрахунок: X:2,23 = загальна кількість балів.				

13. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання.

Під час вивчення курсу виконуються 2 самостійні роботи.

Самостійна робота 1 (змістовий модуль 2). Написати невеличке есе (бл. 5–10 сторінок формату А4) з аналізом всіх «за» і «проти» різних підходів до витлумачення критерію істини, з викладенням та обґрунтуванням власної думки з даного питання.

Самостійна робота 2 (змістовий модуль 3). Обравши певну проблему з галузі соціального пізнання, дотичну до тематики власної дисертаційної роботи, продемонструвати в письмовій формі, які саме методи соціально-гуманітарного пізнання доцільно було би використовувати для вирішення даної проблеми.

Критерії оцінювання:

- відповідність вимогам щодо змісту та стилю оформлення – 3 бали;
- грамотність, змістовність – 2 бали.

Максимальний загальний результат: 5 балів.

14. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання.

Модульний контроль здійснюється у вигляді *тестування*.

Аспірантам пропонуються тестові завдання у кількості 25 питань.

Види тестових завдань:

- З вибором однієї правильної відповіді з наведених варіантів;
- З вибором кількох правильних відповідей;
- На встановлення відповідності запропонованих наборів тверджень;
- Завдання відкритого типу, що передбачає розгорнуту відповідь.

Критерії оцінювання: виконання тестових завдань – максимум **25 балів**.

15. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання:

Залік.

Залік проводиться в усній формі: до завдання входять 2 теоретичних питання, за відповідь на які максимально можливо отримати 20 балів.

Перерахування у традиційну систему:

- 20 балів – аспірант надав правильні та повні відповіді на всі запитання: «зараховано», А, 100-90 балів;
- 15 балів – аспірант відповів на всі запитання, проте допустив певні неточності у визначеннях базових категорій, які не впливають на правильність відповіді в цілому: «зараховано», В/С, 89–75 балів;
- 10 балів – аспірант відповів недостатньо повно і конкретно на поставлені запитання, хоч і відобразив знання основного програмного матеріалу; ця оцінка також відповідає правильній відповіді на одне з двох поставлених питань: «зараховано», D/E, 74–60 балів;
- 0 балів – аспірант надав неправильні відповіді на поставлені запитання, виявив неналежний рівень знань теоретичного та нормативного матеріалу та неспроможність послідовно і правильно аргументувати свою відповідь, або взагалі не в змозі відповісти на поставлені запитання: «не зараховано», F–FX, 59–0.

ЗАГАЛЬНА ПІДСУМКОВА ОЦІНКА (в балах) = результати поточної роботи + результати заліку.

16. Орієнтовний перелік питань для семестрового комплексного контролю.

1. Особливість і роль філософії у пізнанні світу.
2. Співвіднесення понять «гносеологія», «епістемологія» та «теорія пізнання».
3. Місце і роль теорії пізнання в системі філософського знання.
4. Феномен знання та його сутнісні ознаки.

5. Специфіка наукового та позанаукового знання.
6. Основні принципи наукового знання.
7. Роль буденного знання у пізнанні світу.
8. Дисциплінарна структура наукового пізнання.
9. Суб'єкт і об'єкт пізнання.
10. Поняття істини як ідеалу пізнання.
11. Співвіднесення понять: абсолютна, відносна, об'єктивна істина.
12. Основні концепції істини.
13. Форми наукового пізнання: ідея, проблема, гіпотеза, концепція, теорія.
14. Наукова проблема та її роль у пізнанні.
15. Функції гіпотези у науковому пізнанні.
16. Феномен наукового факту.
17. Агностицизм, його головні ознаки та приклади з історії філософських вчень.
18. Єдність чуттєвого та раціонального у пізнанні.
19. Специфіка форм чуттєвого пізнання.
20. Інтуїція в сучасній гносеології.
21. Взаємозв'язок логіки та інтуїції у процесі пізнання.
22. Сутність і особливості емпіричного рівня пізнання.
23. Поняття методу наукового пізнання.
24. Основні методи емпіричного рівня пізнання.
25. Основні методи теоретичного рівня пізнання.
26. Позиція раціоналізму в теорії пізнання.
27. Позиція емпіризму в теорії пізнання.
28. Позиція сенсуалізму в теорії пізнання.
29. Зміст поняття «парадигма».
30. Поняття наукової революції.
31. Особливості пізнання натурфілософів Давньої Греції.
32. Сутність сократівського методу пошуку істини.
33. Розбіжність між істиною і гадкою у Платона.
34. Особливості підходу Арістотеля до вирішення проблеми пізнання.
35. Співвідношення знання та віри як гносеологічна проблема доби Середньовіччя.
36. Зміст суперечки про природу універсалій (номіналізм і реалізм) у філософії Середньовіччя.
37. Особливості проблем пізнання в епоху Відродження.
38. Проблематика пізнання у філософії Ф. Бекона.
39. Раціоналізм теорії пізнання Р. Декарта.
40. Особливості сенсуалізму Дж. Локка.
41. Концепція пізнання Дж. Берклі.
42. Гносеологічна проблематика у скептицизмі Д. Юма.
43. Характеристика діяльній природи суб'єкта пізнання в німецькій класичній філософії.
44. Джерела і межі пізнавальної діяльності в теорії пізнання І. Канта.
45. Діяльній-творча основа людського буття у філософії Й. Г. Фіхте.
46. Проблеми теорії пізнання в межах системи ідеалістичної діалектики Г. В. Ф. Гегеля.
47. Соціокультурні засади пізнання у філософії К. Маркса.
48. Суть сцієнтизму та становлення позитивізму в філософії XIX ст.
49. Ознаки позитивного знання за О. Контом.
50. Характерні риси гносеологічної теорії неопозитивізму і постпозитивізму.
51. Критичний раціоналізм К. Поппера.
52. Концепція парадигм і наукових революцій Т. Куна.
53. Концепція «методологічного анархізму» П. Фейєрабенда.

54. Людиноцентризм теорії пізнання в історії української філософії.
55. Герменевтика як метод соціально-гуманітарного пізнання.
56. Структуралізм, постструктуралізм і феноменологія в гуманітарних науках.
57. Проблема співвідношення пояснення та розуміння в герменевтиці.
58. Особливості соціального пізнання.
59. «Науки про природу» та «науки про дух» у неокантіанстві.
60. Роль М. Вебера у розвитку теорії соціального пізнання.

Шкала відповідності оцінок

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
68-74	D	задовільно	
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

18. Рекомендовані джерела (література):

Основна (базова):

1. Лекторский В. А. Эпистемология классическая и неклассическая. – М. : Эдиториал УРСС, 2009. – 256 с.
2. Миронов В. В., Иванов А. В. Онтология и теория познания. – М. : Гардарики, 2005. – 448 с.
3. Петрушенко В. Л. Епістемологія як філософська теорія знання. – Львів : Вид-во Держ. ун-ту «Львівська політехніка», 2000. – 296 с.
4. Рассел Б. Історія західної філософії : Пер. з англ. – К. : Основи, 1995. – 760 с.
5. Сурмин Ю. П., Бидзюра И. П. Учебник для ученого. Методология и логика научного исследования. – К. : Принт Сервіс, 2014. – 848 с.
6. Цофнас А. Ю. Гносеология. – К. : Алерта, 2005. – 232 с.

Додаткова:

7. Гадамер Г.-Г. Истина і метод. – К.: Юніверс, 2000. – Т. 1. – 464 с.
8. Гегель Г. В. Ф. Кто мыслит абстрактно? // Гегель Г. В. Ф. Работы разных лет. – Т. 1. – М. : Мысль, 1972. – С. 387–394.
9. Декарт Р. Рассуждение о методе, чтобы верно направлять свой разум и отыскивать истину в науках : Пер. с фр. / Декарт Р. Сочинения : В 2 тт. – М. : Мысль, 1989. – Т. 1. – С. 250–296.
10. Зблуждаючийся разум? Многообразие вненаучного знания / Под ред. И. Т. Касавина. – М. : Политиздат, 1990. – 464 с.
11. Злотина М. Л. Диалектика. – К. : Изд. ПАРАПАН, 2008. – 264 с.
12. Кримський С. Б. Запити філософських смислів. – К. : Вид. ПАРАПАН, 2003. – 240 с.
13. Крымский С. Б., Парахонский Б. А, Мейзерский В. М. Эпистемология культуры. – К. : Наукова думка, 1993. – 216 с.
14. Кузнецов Б. Г. Разум и бытие. Этюды о классическом рационализме и неклассической науке. – М. : Наука, 1972. – 288 с.
15. Нестерова М. А. Когнитивистика: истоки, вызовы, перспективы. – Сумы : Университетская книга, 2015. – 336 с.
16. Поппер К. Объективное знание. Эволюционный подход. – М. : Эдиториал УРСС, 2002. – 384 с.

17. Реале Дж, Антисери Д. Западная философия от истоков до наших дней. Санкт-Петербург, 1997. – http://yanko.lib.ru/books/philosoph/reale_antiseri-4_tom-roman_now-2003-a.htm.
18. Hay C. The Theory of Knowledge: A Coursebook. – Oxford: Oxford University Press, 2013. – 448 p.
19. Putnam H. The Collapse of the Fact / Value Dichotomy and other essays. – Cambridge, Mass.; London : Harvard University Press, 2002. – XIV, 190 p.
20. Stepin V. S. Theoretical knowledge. – Dordrecht, Springer Verlag: 2005. – xvi, 412 p.
21. Turri J. Knowledge and the Norm of Assertion: An Essay in Philosophical Science. – Cambridge : Open Book Publishers, 2016. – 128 p.
22. Uzunova-Dang M., Uzunova-Dang A. S. Theory of Knowledge: A Course Companion. – Oxford: Oxford University Press, 2020.

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТА ДИСЦИПЛІНИ «Теорія пізнання»

Разом: 90 год., з них лекції – 12 год., семінарські заняття – 24 год., самостійна робота – 54 год.

Кількість балів за семестр	223 бала					
Модулі	Змістовий модуль I		Змістовий модуль II		Змістовий модуль III	
Назва модуля	Предмет теорії пізнання. Проблеми пізнання в історії філософії та в філософії науки (46)		Основні рівні та форми пізнання (51)		Специфіка соціально-гуманітарного пізнання (51)	
Лекції	1 (1 бал)	2 (1 бал)	3 (1 бал)	4 (1 бал)	5 (1 бал)	6 (1 бал)
Теми лекцій	Пізнання як предмет філософського аналізу. Основні проблеми і категорії гносеології	Гносеологічна проблематика в історії філософії від античності до сьогодення	Єдність чуттєвого та раціонального у пізнанні. Роль інтуїції у пізнанні	Істина як ідеал і проблема теорії пізнання	Особливості сфери соціально-гуманітарного знання та відповідні методи пізнання	Актуальні сьогоденні проблеми соціально-гуманітарного пізнання
Семінарські і практичні заняття	1 (1+10 балів) 2 (1+10 балів)	3 (1+10 балів) 4 (1+10 балів)	5 (1+10 балів) 6 (1+10 балів)	7 (1+10 балів) 8 (1+10 балів)	9 (1+10 балів) 10 (1+10 балів)	11 (1+10 балів) 12 (1+10 балів)
Теми семінарських занять	Багатоманітність форм знання та особливість предмету гносеології	Мислення як проблема теорії пізнання. Класичний ідеал раціональності	Діалектика раціонального та чуттєвого у пізнанні	Концепції істини та критерії науковості	М. Вебер та неокантіанці про соціальне пізнання та «науки про дух»	Методологічні схеми феноменології та герменевтики в соціально-гуманітарному пізнанні
	Сенсуалізм та емпіризм у філософії Нового часу	Епістемологія та філософія науки XX ст.	Роль інтуїції у пізнанні: теорія та практика	Пізнання як дискретний процес: феномен наукового дослідження	Методологічні схеми структуралізму та постструктуралізму в соціально-гуманітарному пізнанні	Постнекласична наука та соціальна синергетика
Самостійна робота			1 (5 балів)		2 (5 балів)	
Поточний контроль	модульна контрольна робота №1 (25 балів)		модульна контрольна робота №2 (25 балів)		модульна контрольна робота №3 (25 балів)	
Підсумковий контроль	Розрахунковий коефіцієнт: 2,23					